

7. december

Kære Christine og Frederik,

I dag ved morgenbordet spurgte Kook mig, om jeg ville med til August og hente noget korn, så vi kunne binde nogle fugle-neg.

”August? Hvor bor han, og ta’r det lang tid?”, spurgte jeg, for jeg skulle gerne nå at komme på biblioteket”.

Kook lo, og svarede, ”det er august måned, og ikke en der hedder August. Tag med, så kan du prøve mit nye måneds-ur ”.

Kook rakte armen frem, og viste mig noget han havde om hånden. Det var ligesom et almindeligt armbånds-ur, men i stedet for tal, var der små billeder af de forskellige måneder.

December var selvfølgelig et juletræ, og januar viste et billede af sne, maj var et billede af lysegrønne træer og fugle der sang, osv. osv., meget interessant

”Tror du virkeligt, at det virker?” spurgte jeg, lidt mistroisk.

”Ih ja, ” svarede han, ”gå ind og tag noget let tøj på, for der plejer at være varmt i august måned ”.

Med udsigt til varmt vejr og sommer, tog det mig ikke lang tid, at finde en T-shirt og et par sommerbukser frem, og snart efter stod jeg forventningsfuld med sommertøjet på.

”Så kan du godt stille dit ur, for nu er jeg altså klar”, sagde jeg glad til Kook.

”Det har jeg da allerede gjort” lo han.

”Så virker dit ur altså ikke, for det er stadig december, koldt, og det småregner”, svarede jeg ærgerlig, ”prøv at se ud af vinduet”.

”Jamen Peder ”, svarede han, ”prøv at se ind i dit garderobeskab. Det *kunne* jo være!”.

Og vil I tænke jer, da jeg åbnede døren til garderoben, hang mit tøj som det plejede, men til min store forbavselse var der nu også en lang, lang mørk tunnel, hvor jeg lige akkurat kunne skimte lidt lys i den anden ende.

”Kommer du?” spurgte Kook, som allerede stod inde i tunnelen.

Ja, - selvfølgelig kom jeg, og det må jeg sige, her var virkeligt flot, for da jeg trådte ind i tunnelen skiftede den farve.

Først blev der strålende rødt, og efter ca. 10 skridt, skiftede det til lysende appelsin-orange, som efterhånden som jeg kom frem, blev til mælkebøtte-gult. Så blev det pragtfuldt græsgrønt, og derefter blå som himmelen og havet, og skiftede så til en vidunderlig, varm, glitrende purpur.

”Kommer du?” råbte Kook, og nu kunne jeg se, at han stod ude i lyset, hvor solen skinnede på det grønne græs.

Jeg løb de sidste 25 meter, og stod snart efter ved siden af Kook, i et aldeles dejligt landskab.

Min garderobetunnel mandede ud i en lille græsklædt høj, og foran os lå en lille sø, hvor en lille båd vippede, mellem ænder og svaner.

Til venstre var der en lille sti, der gik ind i en skov med høje træer, og til højre en grusvej, der så vidt jeg kunne se, førte ud til havet, som glimtede i solen, langt væk.

Solen føltes dejlig varm, og hvor var det dejligt at høre fuglene synge muntert, mens der duftede af varm sommer. Godt jeg havde taget badebukserne med.

Forsættes.

Julehilsen fra Kook og Peder

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning før sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen